

РЕШЕНИЕ

№ 50

гр. Видин, 02.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – ВИДИН, I-ВИ ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на четиринадесети март през две хиляди
двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: И. Т. И.

Членове: В. Д. С.
В. Р. Г.

при участието на секретаря К. Г. И.
в присъствието на прокурора В. Н. Ц.
като разглежда докладваното от В. Р. Г. Въззивно наказателно дело от общ
характер № 20241300600092 по описа за 2024 година

Производството е по реда на глава XXI от НПК.

Образувано е по въззивна жалба, подадена от подсъдимият А. Б. А., чрез
служебния си защитник– служебния защитник адв. П. П. срещу присъда №
64/21.11.2023 от по НОХД № 652/2021 г. по описа на Районен съд – Видин. С
присъдата подсъдимият е признат за виновен в това, че на 16.04.2016г., в гр.
Видин пред Бистро „Лукус“, находящо се в сградата на кино „Никра“ в
съучастие с лицето Л. Б. Б. от гр. Видин, като извършител, чрез нанасяне на
удари с ръце в областта на лицето и ритане в тялото причинил средна телесна
повреда на К. А. М. от гр. Видин, изразяващи се в избиване на горен зъб в
ляво, счупване на първия горен зъб в дясно до основата, счупване на втори
горен зъб в ляво от коронковата част, което е довело да трайно затруднение
на храненето, акта за отхапване и говора.

С гореописаната присъда подсъдимият А. А. е признат за виновен за
извършено престъпление чл. 129, ал.1 във вр. с ал.2 във вр. с чл. 20, ал.2 и му
е наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 1 година, като на

основание чл. 66, ал.1 от НК изпълнението на наложеното наказание е отложено за срок от три години.

С присъдата е уважен частично предявения от пострадалия граждански иск за сумата в размер на 7000.00лв. представляващи обезщетение за нанесени неимуществени вреди в резултат на деянието и сумата от 1560.00лв. обезщетение на причинени имуществени вреди в резултат на деянието, ведно със законната лихва считано от датата на извършване на деянието 16.04.2016г. до окончателното изплащане на вземането. Като е отхвърлен като неоснователен в частта му до пълния му размер от 10000.00лв.

В тежест на подсъдимия са възложени сумата в размер на 280.00лв. представляващи държавната такса върху уважение размер на гражданския иск и сумата от 20.00лв. представляващи възнаграждение на вещо лице.

Недоволен от присъдата, служебния защитник адв. П. П., в срок е депозирал въззивна жалба, с твърдения, че същата е неправилна. Посочва, че в производството пред районния съд не са събрали доказателства, които да доказват съпричастността на подсъдимия към извършеното деяние и че присъдата почива единствено на показанията на св. П.. Излага доводи, че дори и в нейните показания биха имало разминаване.

Моли да се постанови оправдателна присъда и да се отхвърли изцяло предявения граждански иск като недоказан по основание и размер.

В разпоредително заседание по реда на чл. 327 от НПК след служебна проверка на материалите по делото въззивният състав е предоставил възможност на подсъдимия за представяне на нови доказателства.

В открито заседания подсъдимият не се явява, като е даден ход на делото при условията на чл. 269, ал. 3 т. 1 от НПК. Назначеният на подсъдимия служебен защитник поддържа подадената жалба и не сочи нови доказателства.

В открито съдебно заседание пред въззивния съд, прокурорът моли да се потвърди първоинстанционната присъда, счита същата за правилна и законосъобразна, а наложеното наказание е справедливо. Прави анализ на събраните доказателства, като счита, че авторството на деянието е доказано по несъмнен начин.

В открито заседание, процесуалния представител на частния обвинител и

граждански ищец- адв. М. Д. моли да се потвърди присъдата като правилна и законосъобразна. Прави анализ на доказателствата. Посочва, че безспорно се е доказал размерът на уважената част на гражданския иск, като посочва, че на доверителят му са причинени телесни увреждания, които са му причинили болки и страдания, както и че доверителят му е претърпял няколко оперативни намеси за възстановяването си.

Защитникът на подсъдимия, адв. П. счита, че първоинстанционния съд не е направил анализ на събраните доказателства. Посочва, че нито един от свидетелите не е посочил, че именно подсъдимият е извършил деянието. Посочва, че в показанията си пострадалият е посочил други две лица за извършители. Моли да се отмени присъдата на РС-Видин и да се постанови нова, с която подсъдимият А. да бъде признат за невиновен. Моли, също така, да се отхвърли гражданския иск като неоснователен и недоказан.

След надлежна служебна проверка на атакувания съдебен акт, настоящият съдебен състав намира първоинстанционната присъда за правилна, постановена при изяснена фактическа обстановка. Въз основа на достъпните и възможни за събиране гласни и писмени доказателства, съдът е стигнал до единствен и непротиворечив извод относно извършеното деяние, авторството и виновността. При самостоятелна преценка на събраните по делото доказателства въззивната инстанция не намери основания за промяна на фактическата обстановка по делото, която е следната:

На 15.06.2016 г. вечерта, пострадалият – К. А. М. заедно с негови приятели отишли в заведение „Лукс“, находящо се в гр. Видин в сградата на кино „Никра“. Около 22:00 ч. М. излязъл извън заведение, като Л. Б. Б. и подсъдимият А. Б. А. също излезли навън. Б. попитал М. и другите момчета, които били навън, дали имат някакъв проблем. М. попитал Б. за какъв проблем става въпрос. Б. се приближил до М. и му казал „ти на тарикат ли се правиш“. М. му казал, че не се прави на тарикат и се отдръпнал встрани, тъй като искал да избегне конфликт с него.

Въпреки това между двамата възникнал спор. Б. започнал да вика като казал на М. „ти познаваш ли ме, знаеш ли кой съм аз, искаш ли да те нокаутирам“, след което се доближил до него и го бутнал с ръце. М. му отвърнал като и той го бутнал, след което били разтървани от посетители на заведението, които били излезли пред заведението.

След като били разтървани, Б.напсувал М. на майка с думите „ще ти еба майката, ще ти еба путката майчина" и последният го ударил. Двамата отново били разтървани от посетители на заведението.

Около 01.00 ч. подсъдимият А. извикал пострадалия М. да излезе навън и след това двамата се сбили. След започване на боя помежду им, към тях се присъединил Б., който ударил М. с ръка и го повалил на земята.

Вече падналия на земята М. бил удрян с крака в тялото и главата от А. и Б.. Вследствие от нанасяните ритници на М. са причинени вреди изразяващи се в охлузвания, контузия на устата, охлузване на горна и долна устни, избиване, на първи горен зъб вляво, счупване на първи горен зъб вдясно до основата, счупване на втори горен зъб в ляво от коронковата част.

Въззивният съд намира, че при извеждане на релевантната фактическа обстановка от районния съд не са допуснати процесуални нарушения при формиране на вътрешното му убеждение, тъй като са обсъдени всички доказателствени материали, без някои от тях да са били подценени или игнорирани за сметка на други, като не са допуснати логически грешки при обсъждането им. Правилно районния съд е извел изводите си, въз основа на всички доказателства.

Макар и лаконично написано от Районен съд - Видин, Окръжен съд – Видин се съгласява с достигнатия извод на първоинстанционния съд.

От показанията на пострадалия се установя, че е възникнал спор между него и „Джамайката“ - Б., който в последствие прераснал в нанасяне на удар от пострадалия върху „Джамайката“, поради нанесена обида от последния.

Също от там, се установява и че около 1 часа след полунощ е последвала саморазправа между пострадалия, подсъдимия и „джамайката“ – съучастникът Б., като последните двамата повалили пострадалия на земята и са му нанесли побой, от който има избити зъби.

Показанията на пострадалия се подкрепят и от показанията на И. Ц., П. П., Г. Г., С. Д., Б. С., както и от приетата по делото съдебно-медицинска експертиза. Всичките доказателства приети по делото са в логическа връзка, взаимодопълващи се и водещи към един извод.

Настоящият съдебен състав изцяло се солидаризира с проведения анализ на доказателствената съвкупност, поради което не намира за необходимо да го

преповтаря. В тази връзка е необходимо да се посочи, че когато изразява съгласие с доказателствения анализ, направен от предходната инстанция, въззивният съд не е длъжен да обсъжда отново подробно доказателствата по делото, а може да анализира само тези, които се оспорват, за да отговори изчерпателно на наведените доводи в жалбата или протеста (решение № 181/2012 г. на ВКС, I н. о., решение № 372/2012 г. на ВКС, III н. о., решение № 513/2013 г. на ВКС, I н. о., решение № 371/2016 г. на ВКС, III н. о.)

Окръжен съд - Видин намира, че при правилно установена фактическа обстановка и верен анализ на събрания по делото доказателствен материал, първостепенният съд е направил и правилни правни изводи досежно съставомерността на поведението на подсъдимия както от обективна, така и от субективна страна за престъплението чл. 129, ал.1 във вр. с ал.2 във вр. с чл. 20, ал.2 от НК.

Правилни са изводите на контролирания съд относно обективната и субективната страна на престъплението.

От обективна страна е налице умишлено нанасяне на удари с ръце в областта на лицето и ритане в тялото, които са причинили на пострадалия вреди, изразяващи се в охлузвания, контузия на устата, охлузване на горна и долна устни, избиване, на първи горен зъб вляво, счупване на първи горен зъб вдясно до основата, счупване на втори горен зъб в ляво от коронковата част. От описаните вреди на пострадалия е нанесена средна телесна повреда изразяваща се в трайно затруднение на храненето и говоренето.

По отношение на субективната страна на деянието, Районен съд – Видин правилно е възприел, че деянието е извършено виновно, при форма на вината пряк умисъл, с целени и настъпили общественоопасни последици. Затова фактите, че подсъдимият е извикал пострадалия отвън, като след това са се сбили. Деецът е искал да причини инкриминираните вреди, като това се извежда от неговите действия, изразяващи се в нанасяне на удари с ръце и крака в лицето и тялото на пострадалия, след като неговия съучастник Б. е съборил с удар К. М..

Въззивната инстанция изразява съгласие с първата инстанция и относно установените смекчаващи и отегчаващи обстоятелства, отчетени при индивидуализацията на наказанието. Първоинстанционният съд правилно е преценил всички обстоятелства, относими към определяне на наказанието и е

наложил същото при превес на оттеглящите такива.

Районен съд – Видин правилно при определяне на наказанието е взел предвид, че за постигане на целите на чл. 36 от НК, същото следва да бъде предвидения от съда размер от 1 година „Лишаване от свобода“, като изтърпяването на наказанието следва да бъде отложено за срок от 3 години на основание чл. 66 от НК.

Съдът напълно се солидаризира и с изводът на контролирания съд относно размера на наложеното наказание, като при определянето му са взети под внимание чистото му криминално минало, начина на извършването на деянието – в съучастие с друг съизвършител, нанесените вреди върху пострадалия - охлузвания, контузия на устата, охлузване на горна и долна устни, избиване, на първи горен зъб вляво, счупване на първи горен зъб вдясно до основата, счупване на втори горен зъб в ляво от коронковата част.

Настоящата инстанция споделя и съображенията на първоинстанционния съд за ангажиране гражданската отговорност на подсъдимия за сумата от 1560.00лв., представляваща обезщетение на причинени имуществени вреди в резултат на деянието, ведно със законната лихва считано от датата на извършване на деянието 16.04.2016г. до окончателното изплащане на вземането, както и сумата от размер на 7000.00лв. представляващи обезщетение за нанесени неимуществени вреди в резултат на деянието ведно със законната лихва считано от датата на извършване на деянието 16.04.2016г.

Предвид крайния изход на делото и с оглед разпоредбата на чл. 189, ал. 3 НПК, законосъобразно направените по делото разноси са възложени в тежест на подсъдимия А..

Въз основа на изложеното и с оглед съвпадението на крайните изводи на двете съдебни инстанции, настоящият въззивен състав приема, че обжалваната присъда е правилна и законосъобразна и като такава следва да се потвърди. Присъдата е постановена при безспорно и коректно изяснена фактическа обстановка, без да са допуснати нарушения на процесуалните правила и на материалния закон.

При извършената на основание чл.314, ал.1, вр. чл.313 от НПК цялостна служебна проверка на правилността на атакувания съдебен акт, въззивната инстанция не констатира наличие на основания, налагащи неговата отмяна

или изменение, поради което същият следва да бъде потвърден, а въззивната жалба - да бъде оставена без уважение, като неоснователна.

Така мотивиран и на основание чл.334, т.6 вр. чл.338 от НПК Окръжен съд – Видин

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 64/21.11.2023 от по НОХД № 652/2021 г. по описа на Районен съд – Видин.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____